

havde faaet i Rigsdagen, at man, idet man tilraabede Kongen at anvende sit Veto, søgte at gjøre Noget, der skulde see ud som en Afhjælpning af de Mangler, Loven var bestemt til at afhjælpe, og de tre særlige Ministre for Kongeriget udstedte derfor hver for sig et Cirkulære til de dem underordnede Embedsmænd, hvorved de paalagde disse at meddele Ansøgere og Klagere de Erklæringer, de havde afgivet angaaende dem, forsaavidt Ansøgningen ikke blev bevilget eller Klagen ikke tagen tilfølg. Der er imidlertid store Mangler ved disse Cirkulærer. Før det Første er der den, at, hvad en Minister tilkjendegiver sine Embedsmænd, kan han selv eller hans Eftermand, da det jo er en Raadshandling, ved et nyt Cirkulære igjen ophæve, og det er saaledes Noget, der ikke er varigt eller sikkert for Befolkningen. Dertil kommer, at disse Cirkulærer aabnede Veien for Embedsmændene til at gjøre Undtagelser, idet nemlig den paagældende Embedsmand, som afgiver Erklæring over en Ansøgning, kan, naar en Ansøger henvender sig til ham for at blive bekendt med denne Erklæring, sige, at han i dette Tilfælde ikke finder sig foranlediget til at meddele den. Han skal da indmelde dette til Ministeriet, som har forbeholdt sig Ret til at afgjøre, om vedkommende Embedsmand har havt fuld Anledning til at nægte Erklæringens Meddelelse; men det er klart, at Afgangen til saaledes at undtage fra Reglen vil gjøre, at det, som er tilfattet, slet ikke opnaaes, thi det er vistnok berettiget at forudsætte, at netop de Tilfælde, hvori Embedsmanden vil sige, at han ikke finder sig foranlediget til at meddele Erklæringen, ville være dem, i hvilke det er Ansøgeren meest magtpaaliggende at see den Erklæring, Embedsmanden har afgivet. Hertil kommer, at, naar Embedsmanden har nægtet sin Erklæringens Meddelelse, og indsender Beretning herom til Ministeriet, maa han meddele de Grunde, som have bevæget ham til at gjøre denne Undtagelse fra Reglen, men heller ikke disse Grunde blive Ansøgeren meddeelte; de ville staae uden Modgrunde, og Ministeren vil da altid finde, at Embedsmanden har handlet rigtigt efter de Grunde, som saaledes hemmeligt ere

meddeelte. Disse Cirkulærer kunne altfaa ikke tilfredsstille dem, der ansee det som en Ret for Befolkningen, at man kan blive bekendt med disse Erklæringer. Sagen hvilede imidlertid et Par Aar derefter, fordi jeg for mit Vedkommende, som ellers pleiede at indbringe den her i Thinget, vilde lade nogen Tid hengaae for at see, hvorledes Cirkulærerne virkede; men det har da piist sig, hvad man kunde forudsæe, at Erklæringens Meddelelse i flere Tilfælde er bleven nægtet Ansøgere, for hvem det kunde have stor Interesse at kjende dem, ligesom ogsaa, at man med Hensyn til den Raade, hvorpaa man meddeler Erklæringerne til de Vedkommende, gaaer frem ad en Vej, som ingenlunde kan tilfredsstille, idet man nemlig i Kontoret hurtigt oplæser Erklæringen for Ansøgeren, uden engang at give ham Velighed til selv at læse den og endnu mindre til at tage Afskrift af den, hvilket dog i Ministeriernes Cirkulære var forudsat at kunne see. I de fleste Tilfælde vil det ikke kunne nytte Ansøgerne stort, at man hurtigt læser en saadan Erklæring op for dem, derpaa lukker Protokollen i og sætter den hen i Reolen igjen. I forrige Session indbragte jeg derfor Forslaget paany, men da det forekom mig, at der kunde være Grund til at undergive den hele Lovgivning om Ansøgnings og Klagers Affattelse en Forandring, havde jeg forøget det endeel. Dette fandt imidlertid ikke Medhold i Thinget; der nedfattes et Udvalg til Sagens Behandling, og dette enedes om at udfylde alle de nye Paragrafer i Udkastet, medens den Paragraf, der angik Erklæringens Meddelelse til Ansøgere og Klagere, fik hele Udvalgets Bifald, idet dets samtlige Medlemmer indstillede til Thinget at vedtage Forslaget med denne Paragraf. Videre kom Sagen imidlertid ikke, da Udvalgets Betænkning først indkom saa seent, at den ikke kunde komme til anden Behandling. Det Forslag, jeg nu tilslader mig at indbringe, er ordlydende det samme, som hele Udvalget i sidste Samling enedes om at tilraade Thinget til Vedtagelse, og jeg skal derfor ikke paa dette Stadium af Sagen føie et eneste Ord mere til for at anbefale det.